

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Έγγραφο συνόδου

A7-0360/2013

31.10.2013

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με την εφαρμογή της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας (με βάση την ετήσια έκθεση του Συμβουλίου προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας)
(14605/1/2012 – C7-0000/2013 – 2013/2105(INI))

Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων

Εισηγήτρια: Μαρία Ελένη Κοππά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	3
ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑΣ.....	17
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	19

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την εφαρμογή της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας (με βάση την ετήσια έκθεση του Συμβουλίου προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας) (14605/1/2012 – C7-0000/2013 – 2013/2105(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την Ετήσια Έκθεση του Συμβουλίου προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας, ειδικότερα τα μέρη που αφορούν την ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας (14605/1/2012 - C7 0000/2013),
- έχοντας υπόψη τα άρθρα 2, 3, 21, 24 και 36 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ),
- έχοντας υπόψη τον Τίτλο V της ΣΕΕ και τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ),
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις 14 Δεκεμβρίου 2012,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα της διακοινοβουλευτικής διάσκεψης για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας και την κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας της 6ης Σεπτεμβρίου 2013,
- έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφάλειας με τίτλο «Μια ασφαλής Ευρώπη σε έναν καλύτερο κόσμο», η οποία εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 12 Δεκεμβρίου 2003, και την έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της με τίτλο «Μεριμνώντας για την ασφάλεια σε ένα μεταβαλλόμενο κόσμο», η οποία εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 11-12 Δεκεμβρίου 2008,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας της 1ης Δεκεμβρίου 2011 και της 23ης Ιουλίου 2012, καθώς και τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με τη συγκέντρωση και την κοινή χρήση των στρατιωτικών ικανοτήτων της 23ης Μαρτίου 2012,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με τη στρατηγική για την ασφάλεια στη θάλασσα της 26ης Απριλίου 2010,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την προστασία των ζωτικής σημασίας υποδομών πληροφοριών της 27ης Μαΐου 2011 και τα προηγούμενα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο,
- έχοντας υπόψη τον κώδικα δεοντολογίας σχετικά με τη συγκέντρωση και την κοινή χρήση, που εγκρίθηκε από τους υπουργούς άμυνας των κρατών μελών της ΕΕ στις 19 Νοεμβρίου 2012,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 24ης Ιουλίου 2013 με τίτλο

«Μετάβαση προς έναν ανταγωνιστικότερο και αποδοτικότερο τομέα άμυνας και ασφάλειας» (COM(2013)0542),

- έχοντας υπόψη την οδηγία 2009/43/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6ης Μαΐου 2009 για την απλούστευση των όρων και προϋποθέσεων για τις μεταφορές προϊόντων συνδεδεμένων με τον τομέα της άμυνας εντός της Κοινότητας¹,
- έχοντας υπόψη την οδηγία 2009/81/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2009 σχετικά με τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης ορισμένων συμβάσεων έργων, προμηθειών και παροχής υπηρεσιών που συνάπτονται από αναθέτουσες αρχές ή αναθέτοντες φορείς στους τομείς της άμυνας και της ασφάλειας καθώς και την τροποποίηση των οδηγιών 2004/17/EK και 2004/18/EK²,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 σχετικά με τη θαλάσσια διάσταση της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας³ και σχετικά με τις στρατιωτικές δομές της ΕΕ: τρέχουσα κατάσταση και μελλοντικές προοπτικές⁴, της 22ας Νοεμβρίου 2012 σχετικά με την εφαρμογή της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας⁵, σχετικά με τη ρήτρα αμοιβαίας άμυνας και τη ρήτρα αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης: πολιτική και επιχειρησιακή διάσταση⁶, σχετικά με τον ρόλο της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας στις κρίσεις που προκαλούνται από το κλίμα και τις φυσικές καταστροφές⁷ και σχετικά με την ασφάλεια και την άμυνα στον κυβερνοχώρο⁸, της 14ης Δεκεμβρίου 2011 σχετικά με τον αντίκτυπο της χρηματοπιστωτικής κρίσης στον αμυντικό τομέα των κρατών μελών της ΕΕ⁹, της 11ης Μαΐου 2011 σχετικά με την ανάπτυξη της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας¹⁰ και της 23ης Νοεμβρίου 2010 σχετικά με την πολιτικοστρατιωτική συνεργασία και την ανάπτυξη πολιτικοστρατιωτικών ικανοτήτων¹¹,
- έχοντας υπόψη τη σύστασή του προς την Ύπατη Εκπρόσωπο της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας και Αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, προς το Συμβούλιο και την Επιτροπή της 13ης Ιουνίου 2013 που αφορά την ανασκόπηση της οργάνωσης και της λειτουργίας της ΕΥΕΔ για το 2013¹² καθώς και την ανασκόπηση της ΕΥΕΔ 2013 που παρουσίασε η Ύπατη Εκπρόσωπος τον Ιούλιο 2013¹³,
- έχοντας υπόψη την έκθεση που υπέβαλε η Ύπατη Εκπρόσωπος / Αντιπρόεδρος της Επιτροπής στις 15 Οκτωβρίου 2013 σχετικά με την Κοινή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας·
- έχοντας υπόψη την έκθεση της ΕΥΕΔ σχετικά με την αναθεώρηση των διαδικασιών της

¹ ΕΕ L 146 της 10.6.2009, σ. 1.

² ΕΕ L 216 της 20.8.2009, σ. 76.

³ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2013)0380.

⁴ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2013)0381.

⁵ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0455.

⁶ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0456.

⁷ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0458.

⁸ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0457.

⁹ ΕΕ C 168 E της 14.6.2013, σ. 9.

¹⁰ ΕΕ C 377 E της 7.12.2012, σ. 51.

¹¹ ΕΕ C 99 E της 3.4.2012, σ. 7.

¹² Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2013)0278.

¹³ http://eeas.europa.eu/library/publications/2013/3/2013_eeas_review_en.pdf

ΚΠΑΑ για τη διαχείριση κρίσεων, την οποία ενέκρινε η Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας (ΕΠΑ) στις 18 Ιουνίου 2013,

- έχοντας υπόψη τον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 119 παράγραφος 1 του Κανονισμού του,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων (A7-0360/2013),

Η ευρωπαϊκή ασφάλεια και άμυνα σε έναν κόσμο που αλλάζει

1. σημειώνει τις σημαντικές και συνεχιζόμενες αλλαγές στο γεωπολιτικό περιβάλλον, που χαρακτηρίζεται από πολυδιάστατες και ασύμμετρες απειλές, από τη διεθνική τρομοκρατία, από την ισχυροποίηση νέων δυνάμεων και τη στρατηγική μετατόπιση της προσοχής των ΗΠΑ προς την περιοχή του Ειρηνικού, από την αύξηση της φτώχειας, της πείνας και της αστάθειας στη νότια γειτονική περιοχή της ΕΕ, από τις εντεινόμενες προκλήσεις στην ασφάλεια στον θαλάσσιο χώρο, από τη διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής και το αυξανόμενο παράνομο εμπόριο φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού, από προκλήσεις στην ενεργειακή ασφάλεια και από μια μείζονα συστημική χρηματοπιστωτική ανεπάρκεια και από μία εντονότατη και μακράς διάρκειας χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση με μείζονα αντίκτυπο στο ΑΕγχΠ πολλών κρατών μελών της ΕΕ και, συνεπώς, στους αμυντικούς προϋπολογισμούς των κρατών και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού·
2. πιστεύει ότι η επαναξιολόγηση και η ενίσχυση του ρόλου της Ευρώπης στον κόσμο αποτελεί μία από τις σοβαρότερες προκλήσεις της για τον 21ο αιώνα και ότι έχει έρθει η ώρα τα κράτη μέλη της Ένωσης να επιδείξουν την αναγκαία πολιτική βούληση για να καταστεί η ΕΕ σημαντικός παγκόσμιος παράγοντας και χορηγός ασφάλειας με πραγματική στρατηγική αυτονομία· θεωρεί ότι απαιτείται μια αλλαγή νοοτροπίας από πλευράς των κρατών μελών για να εδραιωθεί μια ευρωπαϊκή προσέγγιση στη δέσμευση και την αποτελεσματική πολιτική ασφάλειας και άμυνας·
3. χαιρετίζει συνεπώς την απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου να αφιερώσει μια συζήτηση στην ασφάλεια και την άμυνα κατά τη Σύνοδο Κορυφής τον Δεκέμβριο 2013· θεωρεί ότι τούτο θα δώσει μία ευκαιρία που έρχεται σε καλή χρονική στιγμή για να υπογραμμίσει στο ανώτατο πολιτικό επίπεδο και να δηλώσει στο κοινό στην Ευρώπη ότι τα θέματα ασφάλειας και άμυνας εξακολουθούν να είναι σημαντικά και ότι η ευρωπαϊκή διάσταση είναι πιο επίκαιρη από ποτέ· πιστεύει ακράδαντα ότι η ΕΕ πρέπει να είναι σε θέση να προσφέρει ασφάλεια στους πολίτες της, να προάγει και προασπίζεται τις θεμελιώδεις αξίες της, να αναλαμβάνει το μερίδιο ευθύνης που της αναλογεί σε σχέση με την παγκόσμια ειρήνη και να διαδραματίζει αποτελεσματικό ρόλο στην πρόληψη και τη διαχείριση περιφερειακών κρίσεων στην ευρύτερη γειτονική περιοχή της, συμβάλλοντας στην επίλυσή τους και προστατεύοντας τον εαυτό της από τις αρνητικές συνέπειες αυτών των κρίσεων·
4. χαιρετίζει επίσης την έκθεση της Υπατης Εκπροσώπου / Αντιπροέδρου της Επιτροπής σχετικά με την ΚΠΑΑ, η οποία επισημαίνει έναν αριθμό εμποδίων στα οποία προσκρούει αυτή η πολιτική· αποδοκιμάζει ωστόσο το γεγονός ότι η εν λόγω έκθεση δεν περιέχει περισσότερες προτάσεις όσον αφορά μέτρα που να αποσκοπούν συγκεκριμένα στη

διόρθωση των αδυναμιών της ΚΠΑΑ·

5. ευελπιστεί ότι θα ληφθούν ουσιαστικές αποφάσεις στη Σύνοδο Κορυφής του Δεκεμβρίου και διατυπώνει με την παρούσα έκθεση τις συστάσεις του, που βασίζονται σε σχετικές τοποθετήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο πρόσφατο παρελθόν δίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στον συνεχιζόμενο διάλογο σχετικά με τα τρία κύρια θέματα (πεδία) που επισημάνθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Δεκέμβριο 2012·

Αξιοποίηση του δυναμικού των Συνθηκών

6. σημειώνει ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας εισήγαγε μια σειρά νέων μέσων στο πεδίο της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας (ΚΠΑΑ), τα οποία δεν έχουν ακόμη τεθεί σε εφαρμογή·
7. τονίζει επ' αυτού τη δυνατότητα θέσπισης μιας μόνιμης διαρθρωμένης συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών (άρθρο 46 παράγραφος 6 της ΣΕΕ), ανάθεσης μέσων και ικανοτήτων στρατιωτικού σχεδιασμού και εκτέλεσης ΚΠΑΑ συγκεκριμένα στην ομάδα αυτή κρατών μελών (άρθρα 42 παράγραφος 5 και 44 παράγραφος 1 της ΣΕΕ) και δημιουργίας ενός ταμείου εκκίνησης για προπαρασκευαστικές δραστηριότητες εν όψει αποστολών που δεν καταλογίζονται στον προϋπολογισμό της Ένωσης (άρθρο 41 παράγραφος 3 της ΣΕΕ) και δεν είναι ενσωματωμένες στον μηχανισμό ΑΘΗΝΑ· ως εκ τούτου καλεί τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και την Αντιπρόεδρο / Ύπατη Εκπρόσωπο να ιδρύσουν το ταμείο εκκίνησης· τονίζει εν προκειμένω πόσο σημαντικό είναι το να ενσωματωθούν τα ζητήματα της ΚΠΑΑ στις πολιτικές εκείνες της ΕΕ οι οποίες έχουν πολύπλευρες επιπτώσεις στην ασφάλεια και την άμυνα ή συνεισφέρουν στην ΚΠΑΑ, όπως είναι οι πολιτικές για την ανάπτυξη και τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη βιομηχανική έρευνα και καινοτομία, την εσωτερική αγορά, το διεθνές εμπόριο και το διάστημα, με σκοπό να υποστηριχθούν τα κράτη μέλη που εργάζονται για την περαιτέρω ενίσχυση της ΚΠΑΑ·
8. τονίζει τη σημασία που έχουν αυτές οι διατάξεις, οι οποίες εγκρίθηκαν από κοινού, για την ανάπτυξη της ΚΠΑΑ και καλεί το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να διεξαγάγει μια σοβαρή συζήτηση σχετικά με την υλοποίησή τους κατά τρόπο συνεκτικό· καλεί τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, τον Πρόεδρο της Επιτροπής και την Αντιπρόεδρο της Επιτροπής / Ύπατη Εκπρόσωπο (ΑΕ/ΥΕ) να αναλάβουν ενεργό ρόλο στη διεργασία αυτή·

Πρώτο πεδίο: βελτίωση της αποτελεσματικότητας, της προβολής και του αντικτύπου της ΚΠΑΑ

9. επισημαίνει ότι σύμφωνα με τις Συνθήκες σκοπός της Ένωσης είναι να προάγει την ειρήνη, τις αξίες της και την ευημερία των λαών της (άρθρο 3 της ΣΕΕ) και ότι με τη δράση της στη διεθνή σκηνή επιδιώκει να εδραιώσει και να στηρίξει τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου και τα ανθρώπινα δικαιώματα και να προλαμβάνει τις συγκρούσεις και να ενισχύει τη διεθνή ασφάλεια, σύμφωνα με τους στόχους και τις αρχές του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, με τις αρχές της Τελικής Πράξης του Ελσίνκι και με τους στόχους του Χάρτη του Παρισιού, περιλαμβανομένων και αυτών που σχετίζονται με τα εξωτερικά σύνορα (άρθρο 21 της ΣΕΕ)· είναι πεπεισμένο ότι η ΚΠΑΑ υπηρετεί τους στόχους αυτούς και υπογραμμίζει την ανάγκη αναβάθμισής της·

10. τονίζει ότι το κύριο πλεονέκτημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ότι διαθέτει μια σειρά πολιτικών και μέσων που συνδυάζονται μέσω της «ολοκληρωμένης προσέγγισης» και ότι υπάρχει η δυνατότητα επίτευξης καλύτερων αποτελεσμάτων σε όλα τα επίπεδα χάρις στην πληρέστερη ενσωμάτωση της ΚΠΑΑ στην προσέγγιση αυτή· χαιρετίζει εν προκειμένω την ανασκόπηση της οργάνωσης και λειτουργίας της ΕΥΕΔ που δημοσίευσε η ΑΕ/ΥΕ τον Ιούλιο 2013, όπου αναγνωρίζονται τα προβλήματα συντονισμού αλλά και εκείνα που σχετίζονται με την ταχύτητα και την αποτελεσματικότητα της λήψης αποφάσεων στο πεδίο της ΚΠΑΑ· ελπίζει ότι στη Σύνοδο Κορυφής του Δεκεμβρίου θα ληφθούν συγκεκριμένες αποφάσεις και αναμένει ότι η πληρέστερη ενσωμάτωση της ΚΠΑΑ θα αναλύεται διεξοδικά στην προσεχή κοινή ανακοίνωση της ΑΕ/ΥΕ και της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή της ολοκληρωμένης προσέγγισης·
11. διατυπώνει εκ νέου την πεποίθησή του ότι, παρά το γεγονός ότι ορισμένα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφάλειας του 2003, όπως αυτή συμπληρώθηκε το 2008, παραμένουν σε ισχύ, η ΕΕ πρέπει να επανεξετάσει και να συμπληρώσει τη στρατηγική αυτή λαμβάνοντας υπόψη τις πρόσφατες εξελίξεις και τη νέα σειρά προκλήσεων και κινδύνων για την ασφάλεια και επαναπροσδιορίζοντας τα στρατηγικά της συμφέροντα, τους στόχους και τις προτεραιότητές της με μεγαλύτερη έμφαση στην προστασία των πολιτών της, στην προάσπιση ζωτικών υποδομών και στη γειτονική της περιοχή, αλλά και διασυνδέοντας μεταξύ τους τις διάφορες περιφερειακές και θεματικές επιμέρους στρατηγικές της· πιστεύει ότι με τις ενέργειες αυτές θα διαμορφωθεί ένα σαφέστερο και συνεκτικότερο στρατηγικό πλαίσιο για την εξωτερική δράση της ΕΕ, ενώ ταυτόχρονα θα μπορούν να εξηγηθούν καλύτερα στους ευρωπαίους πολίτες οι προκλήσεις και οι κίνδυνοι με τους οποίους θα βρεθούν αντιμέτωποι στο μέλλον· ζητεί συνεπώς να ξεκινήσει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο μια διαβούλευση σχετικά με το κατάλληλο για την Ένωση στρατηγικό πλαίσιο, να αναθέσει στην ΑΕ/ΥΕ να διατυπώσει προτάσεις στην κατεύθυνση αυτή πριν από το τέλος του 2014 και να εξασφαλίσει τη διαρκή παρακολούθησή του, επιβάλλοντας επικαιροποιήσεις σε τακτική βάση, όπως ορίζεται κατά κύριο λόγο στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφάλειας·
12. ζητεί η ανασκόπηση του στρατηγικού πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης να οδηγήσει στην εκπόνηση ενός Λευκού Βιβλίου για την πολιτική ασφάλειας και άμυνας της ΕΕ και προτείνει να κινήσει την απαραίτητη διεργασία το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο· προτρέπει επίσης τα κράτη μέλη της ΕΕ να εξετάσουν σοβαρά την ευρωπαϊκή διάσταση στο πλαίσιο της εθνικής στρατηγικής τους, των λευκών βιβλίων τους και των διαδικασιών τους λήψης αποφάσεων στον τομέα της άμυνας· καλεί την ΑΕ/ΥΕ να αναπτύξει ένα κοινό πρότυπο για τη διαμόρφωση συγκλινουσών εθνικών ανασκοπήσεων·
13. εφιστά την προσοχή στην ανάγκη να εξασφαλιστεί ότι η ΕΕ είναι σε θέση να συμβάλλει μέσω των επιχειρήσεων διαχείρισης κρίσεων στην πρόληψη, σταθεροποίηση και επίλυση των διενέξεων·
14. πιστεύει ότι η ενσωμάτωση μιας ρήτρας αμοιβαίας συνδρομής στην άμυνα και μιας ρήτρας αλληλεγγύης στις Συνθήκες (άρθρο 42 παράγραφος 7 της ΣΕΕ και άρθρο 222 της ΣΛΕΕ) ενισχύει την αίσθηση του κοινού πεπρωμένου μεταξύ των ευρωπαίων πολιτών· υπενθυμίζει στα κράτη μέλη ότι μόνο μέσα σε πνεύμα δέσμευσης, αμοιβαίας κατανόησης και γνήσιας αλληλεγγύης θα μπορέσει η Ένωση να διαδραματίσει τον σε παγκόσμια κλίμακα ρόλο της, ενισχύοντας ούτως την ασφάλεια της Ευρώπης και εκείνη των πολιτών

της εξαίρει, ως εκ τούτου, την Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (EYED) για την κοινή πρόταση σχετικά με τις ρυθμίσεις για την εφαρμογή από την Ένωση της ρήτρας αλληλεγγύης και καλεί τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων να επαναβεβαιώσουν τη δέσμευσή τους στην αμοιβαία αλληλεγγύη και να παράσχουν μια σαφή επιχειρησιακή ερμηνεία των δύο ρητρών·

15. σημειώνει με ανησυχία ότι ο αριθμός και το επίκαιρο των αποστολών και επιχειρήσεων ΚΠΑΑ και η ανάπτυξη μη στρατιωτικών και ιδίως στρατιωτικών μέσων και δυνατοτήτων για την ΚΠΑΑ υστερούν σε σχέση με αυτό που επιβάλλει η διαρκώς μεγαλύτερη ανασφάλεια και αστάθεια στη γειτονική της ΕΕ περιοχή· αποδοκιμάζει συγκεκριμένα το περιορισμένο συνολικό πεδίο των αποστολών ΚΠΑΑ σε σχέση με τις κρίσεις στη Λιβύη και το Μάλι και εκφράζει τη λύπη του για την έλλειψη ευελιξίας στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων της Ένωσης, έλλειψη η οποία ευθύνεται για την καθυστέρηση στην εφαρμογή αποτελεσματικής ανταπόκρισης σε καταστάσεις κρίσης, όπως δείχνουν τα δύο αυτά παραδείγματα· ζητεί την παρακολούθηση της κατάστασης και τη διατήρηση της επιχειρησιακής συμμετοχής στην Ανατολική Ευρώπη και τον Νότιο Καύκασο, που έχει φέρει θετικά αποτελέσματα· ζητεί περισσότερη φιλοδοξία και την καταβολή σοβαρών προσπαθειών για τη βελτίωση του σχεδιασμού μελλοντικών αποστολών και επιχειρήσεων ΚΠΑΑ στο πλαίσιο μιας διαδικασίας «αποκόμισης διδαγμάτων» και για την ανάπτυξη κατάλληλων στρατηγικών εξόδου· καλεί την ΑΕ/ΥΕ να κατευθύνει την εν λόγω διεργασία και χαιρετίζει εν προκειμένω την έκθεσή της που δημοσιοποιήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 2013 ως σημαντικό βήμα προς το να καταστεί η ΚΠΑΑ πιο αποτελεσματική και προορατική
16. τονίζει την ανάγκη να βελτιωθεί η προβολή της διαχείρισης κρίσεων από την ΕΕ και να ενταχθούν όλες οι σχετικές προσπάθειες στο πλαίσιο της ΚΠΑΑ χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, τη διάταξη του άρθρου 44 της ΣΕΕ που προβλέπει τη με απόφαση του Συμβουλίου ανάθεση της εκτέλεσης μιας αποστολής σε ομάδα κρατών μελών που το επιθυμούν και διαθέτουν τις αναγκαίες ικανότητες για την εν λόγω αποστολή·
17. εκφράζει τη βασιζόμενη σε εμπειρίες από το πρόσφατο παρελθόν ανησυχία του για το γεγονός ότι η ολοκληρωμένη προσέγγιση της διαχείρισης κρίσεων δεν έχει ακόμη επιτύχει την πλήρη εκμετάλλευση του δυναμικού της· θεωρεί ότι οι αποστολές και επιχειρήσεις είναι ουσιαστικότερες όταν είναι ενταγμένες σε μια περιφερειακή στρατηγική, όπως αποδεικνύει η θετική εμπειρία στο Κέρας της Αφρικής· λαμβάνει υπό σημείωση τις «προτάσεις σχετικά με τις διαδικασίες διαχείρισης κρίσεων για επιχειρήσεις διαχείρισης κρίσεων ΚΠΑΑ», που ενέκριναν τα κράτη μέλη στις 18 Ιουνίου 2013·
18. ζητεί να αντιμετωπιστούν τα λειτουργικά προβλήματα των πολιτικών αποστολών ΚΠΑΑ, ιδίως όσον αφορά την ταχύτητα ανάπτυξης και στελέχωσης των αποστολών αυτών, με την επανεξέταση του νομικού και χρηματοδοτικού πλαισίου τους, το οποίο συχνά περιπλέκει τη διεργασία λήψης αποφάσεων και προκαλεί καθυστερήσεις· ζητεί να αυξηθεί ο αριθμός των κατηρτισμένων και πολιτικά ανεξάρτητων στρατηγικών σχεδιαστών, ο οποίος είναι πολύ μικρός σε σύγκριση προς τον αριθμό των αποστολών· ζητεί επίσης από τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν ένα «σώμα μη στρατιωτικών εφέδρων» που θα μπορεί να αναπτύσσεται γρήγορα, εάν χρειαστεί, χαιρετίζει δε επ' αυτού την πρόσφατη σύσταση μόνιμης επιμελητείας ΚΠΑΑ·

19. υπενθυμίζει το ψήφισμα που ενέκρινε το 2001 το οποίο ζητούσε τη δημιουργία Ευρωπαϊκού Ειρηνευτικού Σώματος εκ Πολιτών· επικροτεί τις πρόσφατες προσπάθειες σύστασης Ευρωπαϊκού Σώματος Εθελοντών Ανθρωπιστικής Βοήθειας εντός της Επιτροπής και της κατάρτισης καταλόγου εμπειρογνομόνων σε ζητήματα διαμεσολάβησης, διαλόγου και συμφιλίωσης εντός της Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης· επίσης επικροτεί την ύπαρξη και συνέχεια της εταιρικής σχέσης για την οικοδόμηση της ειρήνης μεταξύ της Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης και τα συναφή ενδιαφερόμενα μέρη της κοινωνίας των πολιτών·
20. τονίζει τον σημαντικό ρόλο της διαμεσολάβησης και του διαλόγου για την πρόληψη και την ειρηνική επίλυση των συγκρούσεων· εξαίρει την πρόοδο που έχει σημειώσει η ΕΥΕΔ για την ενίσχυση των ικανοτήτων διαμεσολάβησης που διαθέτει και επιβεβαιώνει τη στήριξή του για την περαιτέρω αναβάθμιση των ικανοτήτων της Ευρώπης σε αυτόν τον τομέα· πιστεύει ότι η επιτυχής συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε διεργασίες διαμεσολάβησης έχει δείξει τον σημαντικό ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι βουλευτές για τη στήριξη των διεργασιών διαμεσολάβησης και διαλόγου και προτίθεται να εντείνει περαιτέρω τις προσπάθειές του σε αυτόν τον τομέα·
21. προτείνει τη συμπερίληψη συμβούλων για θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και φύλου σε όλες τις αποστολές της ΚΠΠΑ και ενθαρρύνει την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των αποστολών ΚΠΠΑ για να εξασφαλίζεται ότι λαμβάνονται πλήρως υπόψη οι ανησυχίες για τα ανθρώπινα δικαιώματα και ότι επιτυγχάνεται πλήρης προστασία και συμπερίληψη των γυναικών στην επίλυση των συγκρούσεων και τις διεργασίες μετά το πέρας των συγκρούσεων· καλεί το Συμβούλιο και την ΕΥΕΔ να λάβουν περαιτέρω μέτρα για την ένταξη της διάστασης του φύλου στον σχεδιασμό του προσωπικού για αποστολές ΚΠΠΑ·
22. τονίζει το γεγονός ότι η επιτυχία των στρατιωτικών επιχειρήσεων απαιτεί σαφείς λειτουργίες διοίκησης και ελέγχου· επαναλαμβάνει συνεπώς το αίτημά του για τη συγκρότηση μόνιμου στρατιωτικού επιχειρησιακού στρατηγείου· σημειώνει με λύπη την έλλειψη προόδου επί του θέματος και τις ισχυρές αντιστάσεις που προβάλλουν κάποια κράτη μέλη· τονίζει ακόμη ότι μια αποτελεσματική ΚΠΑΑ απαιτεί και την κατάλληλη υποστήριξη από υποδομές έγκαιρης προειδοποίησης και συλλογής πληροφοριών· θεωρεί συνεπώς ότι το στρατηγείο αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει μονάδες συλλογής πληροφοριών και έγκαιρης προειδοποίησης/επίγνωσης της κατάστασης·
23. επαναλαμβάνει την υποστήριξή του για μια προσωρινή λύση και ζητεί να εξεταστεί η πρότασή του για αναβάθμιση του καθεστώτος του ήδη εν ενεργεία Κέντρου Επιχειρήσεων για το Κέρας της Αφρικής και για παροχή βοήθειας στον στρατιωτικό σχεδιασμό και τον συντονισμό μεταξύ των παραγόντων στο πεδίο επιχειρήσεων· ζητεί από την ΑΕ/ΥΕ να αναπτύξει μια τέτοια λύση, εντός των ορίων που θέτουν το σημερινό μέγεθος και οι υποδομές του, για να βελτιστοποιηθεί η χρήση των υπαρχόντων πόρων, και να εξετάσει πόσο εφικτή είναι η διεύρυνση του γεωγραφικού πεδίου επιχειρήσεων και σε άλλες σημαντικές περιοχές· θεωρεί ότι το σώμα αυτό θα πρέπει να έχει δικαιοπρακτική ικανότητα και να αναλάβει τον ρόλο του συντονισμού των προμηθειών μεταξύ Βρυξελλών και των στρατηγείων των μεμονωμένων επιχειρήσεων, χρησιμοποιώντας οικονομίες κλίμακας για τη μέγιστη δυνατή εξοικονόμηση πόρων·
24. σημειώνει το γεγονός ότι ποτέ μέχρι τούδε δεν έχουν αναπτυχθεί μάχιμες δυνάμεις της ΕΕ

και θεωρεί ότι συν τω χρόνω θα καταστεί δύσκολο να δικαιολογηθεί η ύπαρξή τους· τονίζει ότι οι δυνάμεις αυτές αποτελούν σημαντικό μέσο έγκαιρης ανάπτυξης ισχύος, κατάρτισης και ταχείας αντίδρασης· χαιρετίζει την απόφαση να συζητηθεί το θέμα αυτό κατά τη Σύνοδο Κορυφής του Δεκεμβρίου· είναι πεπεισμένο ότι η ΕΕ θα πρέπει να διαθέτει μόνιμες μάχιμες δυνάμεις σε υψηλή ετοιμότητα με συνιστώσες επίγειων, ναυτικών, αεροπορικών και ειδικών δυνάμεων και δυνάμεων άμυνας στον κυβερνοχώρο καθώς και με υψηλό επίπεδο φιλοδοξιών· υπογραμμίζει ότι οι μάχιμες δυνάμεις της ΕΕ θα πρέπει να μπορούν να αναπτυχθούν σε κρίσεις παντός τύπου, περιλαμβανομένης και της ανθρωπιστικής κρίσης λόγω κλίματος· είναι υπέρ μιας πιο ευέλικτης και στοχευμένης προσέγγισης για να βελτιωθεί η δυνατότητα απόκρισης και η προσαρμοστικότητα στις διαφορετικές καταστάσεις κρίσης και να αναβαθμισθεί η διάρθρωση με στόχο να καλυφθούν τα κενά που ενδεχομένως παρουσιάζονται στα αρχικά στάδια της ανάπτυξης επιχειρήσεων ΚΠΑΑ, χωρίς ωστόσο να τίθεται σε κίνδυνο η επιχειρησιακή ικανότητα της μάχιμης δύναμης στο σύνολό της·

25. τονίζει ότι πρέπει να καταβληθούν μεγαλύτερες προσπάθειες για να ολοκληρωθούν σε επίπεδο ΕΕ πρωτοβουλίες όπως είναι η Eurocorps και η Ευρωπαϊκή Αεροπορική Ομάδα·
26. συμφωνεί με την άποψη ότι το σημερινό χρηματοδοτικό σύστημα, βάσει του οποίου το κόστος βαρύνει όποιον το υφίσταται, αποτελεί σοβαρό πρόβλημα για την ΚΠΑΑ και οδηγεί σε καθυστερήσεις ή σε πλήρη παράλυση της λήψης αποφάσεων, ιδίως όσον αφορά την ταχεία ανάπτυξη μάχιμων δυνάμεων· συνιστά να εγκρίνουν τα κράτη μέλη έναν ενωσιακό χρηματοδοτικό μηχανισμό βασιζόμενο στον επιμερισμό του οικονομικού βάρους της χρήσης μάχιμων δυνάμεων υπό τη σημαία της ΕΕ, για να δώσουν στις δυνάμεις αυτές ένα ρεαλιστικό μέλλον· ζητεί επίσης, για λόγους συνοχής και αποτελεσματικότητας, να δοθεί στην ΕΥΕΔ ο έλεγχος επί των χρηματοδοτικών μέσων που συνδέονται με τις ενέργειες διαχείρισης κρίσεων τις οποίες σχεδιάζει και πραγματοποιεί· αναμένει από την ΑΕ/ΥΕ και τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να παρουσιάσουν συγκεκριμένες προτάσεις προς την κατεύθυνση αυτή·
27. εκφράζει επίσης την ανησυχία του για το ενδεχόμενο η οικονομική κρίση και η κρίση χρέους να έχουν αντίκτυπο όσον αφορά τη διάθεση των κρατών μελών να συμβάλουν στις αποστολές και τις επιχειρήσεις ΚΠΑΑ, και ιδίως σε εκείνες με στρατιωτικό και αμυντικό περιεχόμενο· ζητεί συνεπώς την επέκταση του πεδίου του μηχανισμού ΑΘΗΝΑ και τη χρήση του Ταμείου Εκκίνησης (άρθρο 41 παράγραφος 3 της ΣΕΕ), για να εξασφαλίζεται η ταχεία χρηματοδότηση επειγουσών ενεργειών· τονίζει ωστόσο ότι, ακόμη και εάν απαιτηθεί η αναθέρμανση της ΚΠΑΑ, θα πρέπει να ισχύσουν δημοσιονομικοί περιορισμοί·
28. καλεί τα κράτη μέλη να εκμεταλλευθούν τις δυνατότητες που προσφέρει η μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία και να αρχίσουν να εφαρμόζουν αυτή τη διάταξη της Συνθήκης για να αντιμετωπιστεί η κυρίαρχη σήμερα «κόπωση της ΚΠΑΑ» και να γίνει βαθύτερη η στρατιωτική συνεργασία και ολοκλήρωση· καλεί το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να προσφέρει σαφείς κατευθυντήριες γραμμές για την υλοποίησή της και καλεί τα κράτη μέλη που δεν ενδιαφέρονται να ενεργήσουν κατά τρόπο εποικοδομητικό· τονίζει ότι θα πρέπει να διατηρηθεί η δυνατότητα ένταξης στη συνεργασία αυτήν αργότερα στο μέλλον, για να εξασφαλιστεί η ευελιξία και να αποφευχθεί μια Ευρώπη δύο ταχυτήτων·

29. επισημαίνει το ζωτικό συμφέρον της ΕΕ για ένα ασφαλές και ανοιχτό θαλάσσιο περιβάλλον που επιτρέπει την ελεύθερη διέλευση του εμπορίου και την ειρηνική, νόμιμη και βιώσιμη χρήση του πλούτου των ωκεανών· τονίζει την ανάγκη να αναπτυχθεί μια θαλάσσια εξωτερική πολιτική της ΕΕ η οποία θα αποσκοπεί στην προστασία και τη διατήρηση των ζωτικής σημασίας υποδομών, των ανοικτών θαλασσιών οδών και των φυσικών πόρων και υπογραμμίζει τη σημασία που έχει η ειρηνική επίλυση των συγκρούσεων εντός του πλαισίου του διεθνούς δικαίου και σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας· προσβλέπει στην έγκριση της στρατηγικής της ΕΕ για την ασφάλεια στη θάλασσα, σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Συμβουλίου του Απριλίου 2010 και ζητεί την εκπόνηση ενός ειδικού σχεδίου υλοποίησης· επισημαίνει ότι η ολοκλήρωση της θαλάσσιας επιτήρησης υπεράνω τομέων και συνόρων αποτελεί ήδη διατομεακό εργαλείο της Ολοκληρωμένης Θαλάσσιας Πολιτικής (ΟΘΠ) της ΕΕ· τονίζει τη σημασία που έχει η ταχεία υλοποίηση του έργου για ένα κοινό περιβάλλον ανταλλαγής πληροφοριών και η κατασκευή μιας «γέφυρας» μεταξύ της ΟΘΠ και της ΚΠΑΑ, με σκοπό να βελτιωθεί η ανταλλαγή πληροφοριών·
30. υπογραμμίζει την ανάγκη να αποτραπεί η στρατιωτικοποίηση περιοχών όπως η Αρκτική και τονίζει την ανάγκη να χρησιμοποιούνται ειρηνικά μέσα επίλυσης των συγκρούσεων, περιλαμβανομένων των μέσων εμπορικής φύσεως·
31. ζητεί να επιβεβαιωθεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο η σημασία που έχει το διάστημα, που μπορεί να ενισχύσει τη στρατηγική αυτονομία της ΕΕ και των κρατών μελών της και τη δυνατότητα αυτόνομης πρόσβασης στο διάστημα χάρις στην ανάπτυξη προωθητικών πυραύλων και δορυφόρων· επαναλαμβάνει τη σημασία που έχει η συλλογή επακριβών πληροφοριών τόσο για τις στρατιωτικές όσο και για τις μη στρατιωτικές αποστολές και επιχειρήσεις ΚΠΑΑ· δίδει έμφαση συγκεκριμένα στη σπουδαιότητα των σε διαστημική τροχιά συστημάτων για την πρόληψη συγκρούσεων και για τη διαχείριση κρίσεων πριν την εκδήλωση, κατά τη διάρκεια και μετά τη λήξη μιας κρίσης· καλεί την Επιτροπή να αναπτύξει μια συγκεκριμένη πολιτική για την υποστήριξη της ανάπτυξης διαστημικών συστημάτων πολλαπλής χρήσης·
32. επαναλαμβάνει τη διαρκώς μεγαλύτερη σημασία της αντιμετώπισης των απειλών της ασφάλειας του κυβερνοχώρου· καλεί το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να εκπονήσει κατευθυντήριες γραμμές για την υλοποίηση της στρατηγικής της ΕΕ για την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο και να λάβει συγκεκριμένα μέτρα όσον αφορά την προστασία της σχετικής υποδομής και να επενδύσει στην προώθηση της σε επίπεδο ΕΕ συνεργασίας για διαδικασίες διαχείρισης κρίσεων, ασκήσεις, κατάρτιση και εκπαίδευση σε θέματα κυβερνοχώρου· καλεί την Επιτροπή και την ΑΕ/ΥΕ να εξασφαλίζουν ότι η πολιτική για την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο εφαρμόζεται διατομεακά, ώστε να εξασφαλίζεται η επαρκής γεφύρωση μεταξύ των πολιτικών για την εσωτερική και την εξωτερική ασφάλεια της ΕΕ και καλεί όλα τα κράτη μέλη να αναπτύξουν ή να οριστικοποιήσουν έκαστο την εθνική του στρατηγική για ασφάλεια στον κυβερνοχώρο και να επιδιώξουν μεγαλύτερο βαθμό συγχρονισμού σε επίπεδο Ένωσης·
33. ζητεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να επαναβεβαιώσει τη σημασία του ενεργειακού εφοδιασμού της Ευρώπης και της διαφοροποιημένης και βιώσιμης πρόσβασης στους ενεργειακούς πόρους· σημειώνει ότι μερικά κράτη μέλη δεν έχουν την ικανότητα διαφοροποίησης του ενεργειακού τους εφοδιασμού με αποτέλεσμα να καθίστανται

διαρκώς και πιο ευάλωτα· εν προκειμένω, στηρίζει ένθερμα τις προσπάθειες συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών σε καταστάσεις κρίσης· τονίζει ότι για την προστασία των ζωτικής σημασίας υποδομών στην Ευρώπη θα πρέπει να ενεργοποιηθεί η ρήτρα αμοιβαίας άμυνας και/ή η ρήτρα αλληλεγγύης· σημειώνει επίσης ότι η επιχείρηση ΑΤΑΛΑΝΤΗ διαδραματίζει ήδη έναν ρόλο προστασίας της ενεργειακής ασφάλειας, αφού αντιμετωπίζει πειρατές που έχουν απαγάγει πετρελαιοφόρα πλοία από το 2008 και μετά· πιστεύει συνεπώς ότι οι πτυχές αυτές χρειάζεται να αποτελούν μέρος της αναγκαίας στρατηγικής προσέγγισης· τονίζει επ' αυτού ότι ο ενεργειακός εφοδιασμός αποτελεί ζωτικής σημασίας παράγοντα για την επιτυχία των αποστολών και επιχειρήσεων της ΚΠΑΑ·

34. υπογραμμίζει τη σημασία της ενεργειακής απόδοσης στον τομέα της άμυνας, ειδικότερα, τονίζοντας την ανάγκη αξιολόγησης του αντικτύπου της ενεργειακής κατανάλωσης επί των προϋπολογισμών για την άμυνα και τη στρατιωτική αποτελεσματικότητα και την ανάγκη κατάρτισης μιας περιεκτικής στρατηγικής για την ενεργειακή απόδοση των ένοπλων δυνάμεων·
35. υπογραμμίζει τη σημασία που έχει για την ΕΕ η περαιτέρω ανάπτυξη εταιρικών σχέσεων και η εμβάθυνση του σχετικού με την ασφάλεια διαλόγου με τον ΟΗΕ, τους περιφερειακούς οργανισμούς και τους σχετικούς παράγοντες, περιλαμβανομένων των χωρών της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης και της Νότια Γειτονίας·
36. επισημαίνει ότι η ΕΕ θα πρέπει να συσφίξει τις σχέσεις της με τον ΟΗΕ, την Αφρικανική Ένωση, τον ΟΑΣΕ και τον ASEAN για την ανταλλαγή αναλύσεων για τη συνεργασία στην αντιμετώπιση των προκλήσεων της περιβαλλοντικής πολιτικής και της αλλαγής του κλίματος, περιλαμβανομένων των συνεπειών που έχουν στην ασφάλεια· υπογραμμίζει την αναγκαιότητα της προληπτικής δράσης και προτρέπει την ΕΕ να αναπτύξει και να βελτιώσει τις δυνατότητές της στο πεδίο της έγκαιρης προειδοποίησης·
37. ζητεί μια στενότερη συνεργασία μεταξύ των δομών της ΕΕ και εκείνων του NATO κατά τρόπο συμπληρωματικό και έναν στενότερο συντονισμό με στόχο το να αποτρέπεται η επανάληψη των ίδιων εργασιών από τα δύο μέρη και να αντιμετωπίζονται στην πράξη οι νέες απειλές· είναι πεπεισμένο ότι η ενίσχυση της ΚΠΑΑ όχι μόνο δεν θα βλάψει αλλά αντίθετα θα ενισχύσει τη συλλογική ασφάλεια και τους διατλαντικούς δεσμούς· βεβαιώνει ότι η ανάπτυξη αμυντικών ικανοτήτων στο πλαίσιο της ΕΕ θα είναι επίσης επωφελής για το NATO· σημειώνει την εποικοδομητική συνεργασία στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας της ΕΕ για τη συγκέντρωση και κοινή χρήση των στρατιωτικών ικανοτήτων και της πρωτοβουλίας του NATO για ευφυή άμυνα· επικροτεί την πρόθεση της Κυπριακής Δημοκρατίας να συμμετάσχει στο πρόγραμμα του NATO «Εταιρική Σχέση για την Ειρήνη», η οποία θα μπορούσε να αλλάξει τα δεδομένα και προτρέπει την Τουρκία να υιοθετήσει μια εξίσου εποικοδομητική στάση· παροτρύνει την ανάπτυξη ενός περιεκτικού πλαισίου για τη συνεργασία ΕΕ-NATO και την εμβάθυνση του πολιτικού διαλόγου με πλήρη σεβασμό των διαδικασιών λήψης αποφάσεων εκάστης πλευράς·
38. είναι της γνώμης ότι η ΕΕ χρειάζεται να μπορεί να δρα αυτόνομα, ιδίως στη γειτονιά της, πάντοτε όμως σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και με πλήρη σεβασμό του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου·

Δεύτερο πεδίο: ενίσχυση της ανάπτυξης αμυντικών ικανοτήτων

39. συμμερίζεται τις ανησυχίες σύμφωνα με τις οποίες ενδεχόμενες περαιτέρω περικοπές στους εθνικούς αμυντικούς προϋπολογισμούς θα κάνουν αδύνατη τη διατήρηση κρίσιμων αμυντικών ικανοτήτων και θα έχουν ως αποτέλεσμα τη μη αναστρέψιμη απώλεια τεχνογνωσίας και τεχνολογιών· σημειώνει ότι οι ελλείψεις στις ικανότητες των κρατών μελών κατέστησαν ορατές κατά τις επιχειρήσεις στη Λιβύη και το Μάλι και ότι η οικονομική κρίση έχει επιδεινώσει τα υπάρχοντα διαρθρωτικά προβλήματα· επαναλαμβάνει ωστόσο την άποψή του ότι το πρόβλημα είναι λιγότερο δημοσιονομικό από ό,τι είναι πολιτικό·
40. σημειώνει τις προτάσεις που διατύπωσε η ΑΕ/ΥΕ στην έκθεσή της του Οκτωβρίου 2013 σχετικά με την ΚΠΑΑ, ειδικότερα δε τις προτάσεις που αφορούν τη δημιουργία κινήτρων, μεταξύ άλλων και φορολογικού χαρακτήρα, με σκοπό την ανάπτυξη συνεργασίας στον τομέα των αμυντικών ικανοτήτων· τονίζει ότι παρέχεται η ευκαιρία στα κράτη μέλη να απολαύσουν τα οφέλη μιας στενότερης συνεργασίας για την επίτευξη στρατιωτικής αποδοτικότητας και να αποφασίσουν να βελτιστοποιήσουν και να δαπανούν τους περιορισμένους διαθέσιμους πόρους κατά καλύτερο και εξυπνότερο τρόπο, και τούτο χάρις στη δημιουργία συνεργιών και τη συντονισμένη μείωση των περιττών αλληλοεπικαλύψεων, των πλεονασμών και των παρωχημένων ικανοτήτων·
41. εκφράζει ικανοποίηση για την εν εξελίξει αναθεώρηση του σχεδίου ανάπτυξης ικανοτήτων, που αποτελεί τη βάση για μια μακρόπνοη αντίληψη ενός από κοινού μετασχηματισμού για την ανάπτυξη ικανοτήτων· πιστεύει ότι αυτή η αντίληψη μετασχηματισμού πρέπει να συζητείται σε τακτική βάση, η δε υλοποίησή της να εκσυγχρονίζεται και να επανεξετάζεται αναλόγως των αναγκών·
42. επιστὰ την προσοχή στην αποστολή του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 42, παράγραφος 3 και το άρθρο 45 της ΣΕΕ, σύμφωνα με τα οποία ο Οργανισμός αναλαμβάνει σημαντικά καθήκοντα που αφορούν τη θέσπιση μιας μόνιμης διαρθρωμένης συνεργασίας, τη διατύπωση μιας ευρωπαϊκής πολιτικής για τις αμυντικές ικανότητες και τους εξοπλισμούς, την ανάπτυξη των στρατιωτικών ικανοτήτων των κρατών μελών και την ενίσχυση της βιομηχανικής και τεχνολογικής βάσης του αμυντικού τομέα, χωρίς ωστόσο δημοσιονομικές συνέπειες για τον προϋπολογισμό της ΕΕ·
43. θεωρεί ότι, ενώ δεν αποτελεί πανάκεια, η συγκέντρωση και η από κοινού χρήση των στρατιωτικών ικανοτήτων συνιστά μια σοβαρή λύση για τα προβλήματα ελλείψεων στις ευρωπαϊκές στρατιωτικές ικανότητες· χαιρετίζει τον ρόλο διευκόλυνσης που έχει διαδραματίσει ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Άμυνας και την πρόοδο που έχει επιτευχθεί μέχρι τώρα· πιστεύει ότι η συγκέντρωση και η από κοινού χρήση των στρατιωτικών ικανοτήτων δεν θα πρέπει να αφορά μόνο την από κοινού εξεύρεση πόρων, αλλά να αντιμετωπίζεται και ως τρόπος ολοκλήρωσης, θα πρέπει δε να καλύπτει την βάση επιμερισμού συντήρησης και χρήσης των ικανοτήτων·
44. ζητεί την ενίσχυση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας (ΕΟΑ) ως προς τον συντονισμό των ικανοτήτων, με στόχο το να τεθεί τέρμα στην αλληλεπικάλυψη και τα παράλληλα προγράμματα μεταξύ κρατών μελών, στοιχεία τα οποία επιβαρύνουν υπέρμετρα τους φορολογουμένους·
45. καλεί τα κράτη μέλη της ΕΕ να αναβαθμίσουν την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με

τον αμυντικό σχεδιασμό και, κατ' εφαρμογή του Κώδικα Δεοντολογίας για τη Συγκέντρωση και την Κοινή Χρήση, να περιλάβουν λύσεις συγκέντρωσης και κοινής χρήσης στους κύκλους σχεδιασμού της εθνικής άμυνας και τις διεργασίες για τη λήψη αποφάσεων·

46. τονίζει ότι η αμοιβαία εμπιστοσύνη, η διαφάνεια και η αξιοπιστία αποτελούν βασικούς παράγοντες για την επιτυχία οιασδήποτε κοινής προσπάθειας στο πεδίο της ασφάλειας και της άμυνας· είναι πεπεισμένο ότι η ανάπτυξη αμυντικών ικανοτήτων πρέπει να εντάσσεται σε μια στρατηγική προσέγγιση που θα προσδιορίζει το κατάλληλο μίγμα ικανοτήτων και τους στόχους για τους οποίους θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν οι ικανότητες αυτές·
47. υπό το πρίσμα των ανωτέρω, προσδοκά ότι η επικείμενη Σύνοδος Κορυφής για την Άμυνα:
- (α) θα παράσχει πολιτική και στρατηγική καθοδήγηση επαναβεβαιώνοντας τόσο τη δέσμευση των κρατών μελών στην ανάπτυξη ικανοτήτων όσο και το επίπεδο φιλοδοξίας που σκιαγραφήσε η Δήλωση του 2008 για την Ενίσχυση των Ικανοτήτων·
  - (β) θα θέσει τα θεμέλια για έναν πραγματικά συλλογικό σχεδιασμό, που θα καλύπτει από τον στρατηγικό σχεδιασμό μέχρι τις προμήθειες και την τεχνολογική ανάπτυξη, δίδοντας ταυτόχρονα ιδιαίτερη προσοχή στα θέματα οικονομικών ρυθμίσεων και κινήτρων·
  - (γ) θα επιταχύνει την υλοποίηση των υφισταμένων έργων, ιδίως εκείνων που αφορούν τους στρατηγικούς αποφασιστικούς παράγοντες, και θα παρέχει πολιτική υποστήριξη στα εμβληματικά έργα του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας, ήτοι τον εν πτήση ανεφοδιασμό, τις δορυφορικές επικοινωνίες, τα συστήματα τηλεκατευθυνόμενων αεροσκαφών, την άμυνα στον κυβερνοχώρο και τον ενιαίο ευρωπαϊκό ουρανό·
  - (δ) θα αναθέσει στην ΑΕ/ΥΕ και τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Άμυνας να διατυπώσουν σε συνεργασία με την Επιτροπή νέες πρακτικές προτάσεις για την ανάπτυξη αμυντικών ικανοτήτων, το αργότερο έως το τέλος του 2014·
  - (ε) θα θεσπίσει διεργασία παρακολούθησης που θα αξιολογεί τακτικά την πρόοδο που επιτυγχάνεται·
  - (στ) θα επαναβεβαιώσει την αξία της στενότερης συνεργασίας με το ΝΑΤΟ και τους στρατηγικούς εταίρους στο πεδίο της ανάπτυξης ικανοτήτων·
  - (ζ) θα εξετάσει το ενδεχόμενο να δρομολογηθεί το έργο της διαμόρφωσης ενός Στρατιωτικού Βασικού Στόχου 2025, που ει δυνατόν θα συμπληρώνεται από έναν Βιομηχανικό Βασικό Στόχο·

Τρίτο πεδίο: ισχυροποίηση της ευρωπαϊκής αμυντικής βιομηχανίας

48. χαιρετίζει την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Μετάβαση προς έναν ανταγωνιστικότερο και αποδοτικότερο τομέα άμυνας και ασφάλειας», που προβάλλει

ορισμένες καινούργιες ιδέες και προτάσεις· υποστηρίζει πλήρως τις προσπάθειες της Επιτροπής να εμβαθύνει την εσωτερική αγορά ασφάλειας και άμυνας και να αναπτύξει μια πολιτική για την αμυντική βιομηχανία, η οποία να παρέχει την κατάλληλη υποστήριξη στις ΜΜΕ που διαδραματίζουν καίριο ρόλο στην καινοτομία, την Ε&Α, τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την αύξηση της οικονομίας, σύμφωνα με τη στρατηγική «Ευρώπη 2020»·

49. υπογραμμίζει ότι η ενίσχυση της τεχνολογικής και βιομηχανικής βάσης του αμυντικού τομέα συνιστά στόχο της Ένωσης που ορίζεται στο άρθρο 42 παράγραφος 3 και το άρθρο 45 της ΣΕΕ· τονίζει ότι μια καλά εδραιωμένη Τεχνολογική και Βιομηχανική Βάση του Ευρωπαϊκού Αμυντικού Τομέα που θα μπορεί να στηρίζει την ΚΠΑΑ και να ενισχύει περαιτέρω τις στρατιωτικές ικανότητες της Ευρώπης ενώ παράλληλα θα διατηρεί τη στρατηγική αυτονομία της ΕΕ συνιστά χαρακτηριστικό ζωτικής σημασίας για μία αποτελεσματική ευρωπαϊκή άμυνα· τονίζει τη σύνδεση μεταξύ της έρευνας, της βιομηχανίας και της ανάπτυξης ικανοτήτων, οι οποίες συνιστούν όλες απαραίτητα στοιχεία για την αύξηση της οικονομίας, τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την ανταγωνιστικότητα, καθώς και για ισχυρότερη ΚΠΑΑ·
50. επαναλαμβάνει την ανάγκη για μια ισχυρή και ολιγότερο κατακερματισμένη ευρωπαϊκή αμυντική βιομηχανία που θα είναι ικανή να στηρίζει την ΚΠΑΑ και να αναβαθμίσει τη στρατηγική αυτονομία της ΕΕ· τονίζει τη σημασία που έχει η πιστοποίηση και η τυποποίηση για τη βελτίωση της διαλειτουργικότητας των ενόπλων δυνάμεων· καλεί το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να αναθέσει στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Άμυνας να ετοιμάσει έναν χάρτη πορείας για την ανάπτυξη προτύπων για την αμυντική βιομηχανία και καλεί τα κράτη μέλη να απλουστεύσουν τις ευρωπαϊκές διαδικασίες πιστοποίησης προβαίνοντας στην αμοιβαία αναγνώριση των πιστοποιητικών και να εναρμονίσουν τις διαδικασίες πιστοποίησης που χρησιμοποιούν·
51. τονίζει ότι η πρόβλεψη και η διαχείριση των αλλαγών και αναδιαρθρώσεων αποτελούν αναπόσπαστο μέρος οιασδήποτε βιομηχανικής πολιτικής· θεωρεί επομένως ότι η περαιτέρω ενοποίηση της αγοράς στον τομέα της άμυνας πρέπει να συμβαδίζει με έναν ενεργό κοινωνικό διάλογο και με τον μετριασμό των αρνητικών συνεπειών της στις περιφερειακές και τοπικές οικονομίες, με πλήρη χρήση των χρηματοδοτικών μέσων της ΕΕ, όπως είναι το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση·
52. καλεί το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να αναλάβει δράση στα πεδία αυτά μέσω της επαρκούς χρηματοδότησης της Ε&Α, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο ΕΕ· υποστηρίζει την ανάπτυξη μιας αποτελεσματικής και αποδοτικής ως προς το κόστος συνεργασίας μεταξύ των ερευνητικών δραστηριοτήτων του τομέα της μη στρατιωτικής ασφάλειας και του τομέα της άμυνας· τονίζει ωστόσο ότι συνεχίζει να είναι αναγκαίο ένα αποτελεσματικό καθεστώς για τις εξαγωγές αγαθών διπλής χρήσης·
53. τονίζει την ανάγκη εξασφάλισης νέων πόρων χρηματοδότησης για την έρευνα και την καινοτομία στο πεδίο της άμυνας, π.χ. μέσω της πρωτοβουλίας «Ορίζοντας 2020»·

Συμπεράσματα

54. υποστηρίζει πλήρως τη διεξαγωγή ενός διαλόγου σε σχέση με τα τρία αυτά πεδία κατά τη

Σύνοδο Κορυφής για την Άμυνα τον Δεκέμβριο· τονίζει την ισάξια σημασία τους και το γεγονός ότι είναι μεταξύ τους διασυνδεδεμένα από μια εσωτερική λογική που υπηρετεί τους ίδιους στρατηγικούς στόχους·

55. καλεί το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καθώς και τους παράγοντες διαμόρφωσης πολιτικής σε όλα τα επίπεδα και σε όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης να επιδείξουν μεγαλύτερη φιλοδοξία και θάρρος δρομολογώντας έναν δημόσιο διάλογο, στοιχείο που αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία σε καιρούς οικονομικής λιτότητας· τονίζει την ανάγκη για περισσότερες επενδύσεις και επιτάχυνση της συνεργασίας στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας, καθώς και για εξήγηση της αιτιώδους σύνδεσης μεταξύ αφενός ασφάλειας και άμυνας και αφετέρου ελευθερίας, δημοκρατίας, κράτους δικαίου και ευημερίας·
56. τονίζει την αδιάρρηκτη σχέση μεταξύ εσωτερικής και εξωτερικής ασφάλειας, καθώς και το ότι η ύπαρξη ενός ειρηνικού, ασφαλούς και σταθερού περιβάλλοντος αποτελεί προϋπόθεση για τη διατήρηση του πολιτικού, οικονομικού και κοινωνικού μοντέλου της Ευρώπης·
57. εκφράζει μεγάλες ελπίδες ότι αυτό το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δεν θα αποτελέσει ένα μεμονωμένο γεγονός αλλά το σημείο εκκίνησης για μια συνεχή διεργασία επανεξέτασης των θεμάτων ασφάλειας και άμυνας σε επίπεδο Ευρωπαϊκού Συμβουλίου σε τακτική βάση· είναι υπέρ του να διαμορφωθεί ως συνέχεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ένας χάρτης πορείας με συγκεκριμένους δείκτες αναφοράς και χρονοδιαγράμματα, που θα συμπληρώνεται από έναν μηχανισμό υποβολής εκθέσεων· πρεσβεύει τη θέσπιση ενός Συμβουλίου Υπουργών Άμυνας σε μεσοπρόθεσμη κλίμακα, για να δίδεται στα θέματα άμυνας και ασφάλειας το βάρος που τους αξίζει·
58. είναι αποφασισμένο να διατηρήσει και να ενισχύσει τους στενούς δεσμούς με τα κοινοβούλια των κρατών μελών μέσω τακτικών συναντήσεων με σκοπό την προαγωγή του διαλόγου και των ανταλλαγών απόψεων επί θεμάτων ασφάλειας και άμυνας·
59. πιστεύει ότι η ΚΠΑΑ συνιστά βασικό πυλώνα της διαδικασίας της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης·
60. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, την ΑΕ/ΥΕ, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, τις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών, τον Γενικό Γραμματέα του ΝΑΤΟ, τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του ΝΑΤΟ, τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, τον Ασκούντα την Προεδρία του ΟΑΣΕ, τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του ΟΑΣΕ, τον Πρόεδρο της Συνέλευσης της Αφρικανικής Ένωσης και τον Γενικό Γραμματέα του ASEAN.

ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

σχετικά με την εφαρμογή της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας (με βάση την ετήσια έκθεση του Συμβουλίου προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας) (00000/2013 – 2013/2105(INI))

Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων, εισηγήτρια: Μαρία-Ελένη Κοππά

Γνώμη της μειοψηφίας που κατέθεσαν οι βουλευτές της Ομάδας GUE/NGL Sabine Lösing, Willy Meyer, Νικόλαος Χουντής

Η έκθεση επιθυμεί να παράσχει στους στρατιωτικούς κεντρικό ρόλο για την ασφάλεια των ενεργειακών πόρων και των εμπορικών οδών και πρεσβεύει την περαιτέρω στρατιωτικοποίηση της ΕΕ ζητώντας περισσότερες αποστολές κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας και στρατιωτικές ικανότητες καθώς και 'ευέλικτες, μόνιμες μάχιμες δυνάμεις σε υψηλή ετοιμότητα' – de facto έναν ευρωπαϊκό στρατό.

Αντιτιθέμεθα στην παρούσα έκθεση, καθώς επιθυμεί τον μετασχηματισμό της ΕΕ σε παγκόσμιο στρατιωτικό παράγοντα, ιδίως διότι:

- πρεσβεύει τη δημιουργία Στρατηγείου της ΕΕ με στήριξη συλλογής πληροφοριών καθώς και μόνιμου Συμβουλίου Άμυνας·
- υποστηρίζει να επανεξετασθεί το δημοσιονομικό πλαίσιο για τις αποστολές ΚΠΑΑ επεκτείνοντας τον μηχανισμό ΑΘΗΝΑ πέραν του κοινοβουλευτικού ελέγχου και υποστηρίζει να χρηματοδοτείται ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Άμυνας από τον προϋπολογισμό της ΕΕ·
- καθιστά ασαφή τον διαχωρισμό της μη στρατιωτικής από τη στρατιωτική έρευνα (και χρηματοδότηση) καθώς και εκείνον ανάμεσα στην εσωτερική και την εξωτερική ασφάλεια·
- εκφράζει λύπη, διότι οι μάχιμες δυνάμεις δεν έχουν ποτέ αναπτυχθεί σε στρατιωτικές επιχειρήσεις της ΕΕ·
- πρεσβεύει τη ρήτρα αμοιβαίας συνδρομής στην άμυνα και τη ρήτρα αλληλεγγύης (άρθρο 42, παρ. 7 ΣΕΕ + άρθρο 222 ΣΛΕΕ) επίσης προς διασφάλιση των οδών εμπορίου, ενεργεία / ζωτικής σημασίας υποδομών·
- γενικά εστιάζεται σε στρατιωτικές "λύσεις" αντί σε ικανότητες για μη στρατιωτικές ειρηνικές επιλύσεις συγκρούσεων·

Ζητούμε:

- ριζικό (που περιλαμβάνει τον χημικό, βιολογικό, ραδιολογικό και πυρηνικό) αφοπλισμό σε επίπεδο ΕΕ και παγκόσμιο επίπεδο·
- ουδεμία στρατιωτική χρηματοδότηση από τον προϋπολογισμό της ΕΕ·
- όλες οι δραστηριότητες να εντάσσονται αυστηρά στο Καταστατικό Χάρτη των ΗΕ και το Διεθνές Δίκαιο·
- μη στρατιωτική ΕΕ, αυστηρά μη στρατιωτικές ειρηνικές προσεγγίσεις στην επίλυση των συγκρούσεων, διαχωρισμό των μη στρατιωτικών από τις στρατιωτικές δράσεις·

- αυστηρό διαχωρισμό της ΕΕ από το ΝΑΤΟ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	24.10.2013						
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">40</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">11</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">7</td> </tr> </table>	+:	40	-:	11	0:	7
+:	40						
-:	11						
0:	7						
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Bastiaan Belder, Elmar Brok, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Susy De Martini, Mark Demesmaecker, Michael Gahler, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Mirosław Piotrowski, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, György Schöpflin, Werner Schulz, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Nikola Vuljanić, Boris Zala, Μαριέττα Γιαννάκου, Μαρία-Ελένη Κοππά, Σοφοκλής Σοφοκλέους						
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Reinhard Bütikofer, Marije Cornelissen, Véronique De Keyser, Kinga Gál, Barbara Lochbihler, Emilio Menéndez del Valle, Doris Pack, Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Janusz Władysław Zemke, Χαράλαμπος Αγγουράκης						
Αναπληρωτές (άρθρο 187, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Dubravka Šuica						